DOMSTOLENS DOM (FØRSTE AFDELING)
AF 17. MARTS 1983 [1]

Hans Dinter GmbH
mod Hauptzollamt Köln-Deutz
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf)

»Toldtarifering: krydret kød«

Sag 175/82

Sammendrag

1. *Fælles toldtarif — toldpositioner — tarifering af varer — kriterier — objektive egenskaber*

2. *Fælles toldtarif — toldpositioner — »tilberedte« som indeholdt i pos. 16.02 — begreb — fjerkrækød der er let krydret — vare omfattet af begrebet*

1. Det afgørende kriterium for toldtariferingen af varer efter den fælles toldtarif bør i almindelighed søges i varernes objektive kendetegn og egenskaber på det tidspunkt, da de frembydes til toldbehandling.

2. Pos. 16.02 i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at den også omfatter fjerkrækød, som er tilsat salt og peber, selv om peberet kun kan påvises ved hjælp af mikroskop.

I sag 175/82

angående en anmodning, som Finanzgericht Düsseldorf i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

HANS DINTER GmbH, Hamburg,

mod

1 — Processprog: Tysk.

HAUPTZOLLAMT KÖLN-DEUTZ,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af pos. 16.02 i den fælles toldtarif (FFT), for så vidt angår tariferingen af konserveret kød eller slagteaffald,

har

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af afdelingsformanden A. O'Keeffe, dommerne G. Bosco og T. Koopmans,

generaladvokat: G. F. Mancini
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

Forelæggelseskendelsen og retsforhandlingernes forløb samt de indlæg, der er indgivet i medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen, kan sammenfattes således:

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

Sagsøgeren i hovedsagen, Hans Dinter GmbH, indførte fra Frankrig til Forbundsrepublikken Tyskland fjerkrækød, navnlig koteletter og kalkunrullestege. På fabrikken var kødet blevet påstrøet en blanding af salt og peber, således at det kunne sælges som »grydeklart« kød. Ved indførselen var både kalkunrullestegene og kalkunkoteletterne allerede indpakket med henblik på salg til forbrugeren. Pakkerne var derfor forsynet med en etiket, som for kalkunrullestegenes vedkommende oplyste følgende:

»Kalkunrullesteg uden ben — grydeklar — krydret — frosset ved — 15°; skal opbevares ved denne temperatur indtil ... — Fransk fabrikat, vægt 700 gram.«

Det importerende firma var af den opfattelse, at der var tale om krydrede kødvarer. Ved ekspeditionen til fri omsætning henførte firmaet derfor kødet under pos. 16.02 i den fælles toldtarif (FTT):

»andre varer af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede«.

Toldmyndighederne tiltrådte i første omgang nævnte tarifering, og opkrævede omsætningsafgift ved indførsel i overensstemmelse hermed. Der blev ikke fastsat monetære udligningsbeløb, da disse ikke opkræves for produkter henhørende under pos. 16.02 i FTT. Toldmyndighederne udtog imidlertid flere prøver af de indførte varer. En del af prøverne blev undersøgt af »Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt«, Köln, som konkluderede, at det hverken kunne smages eller ses, at kødet var krydret. Det fremgik imidlertid af en yderligere undersøgelse af de resterende vareprøver, foretaget af en sagkyndig på firmaet Dinter's anmodning, at koteletterne og kalkunrullestegene kunne betegnes som kød, der var let krydret. Krydderipartiklerne kunne nemlig konstateres i mikroskop: »tydeligt« for koteletternes vedkommende og »svagt til tydeligt« for rullestegenes vedkommende.

På grundlag heraf fandt sagsøgte i hovedsagen, Hauptzollamt Köln-Deutz, at varen ikke kunne anses som »tilberedt« kød i henhold til pos. 16.02 i FTT. Hauptzollamt henførte derfor fjerkrækødet under pos. 02.02:

»Kød og spiseligt slagteaffald (undtagen lever) af fjerkræ (...), fersk kølet eller frosset.«

Da der for varer henhørende under denne position opkræves monetære udligningsbeløb, opkrævede sagsøgte af sagsøgeren efterfølgende et beløb på 7 041,10 DM.

Sagsøgeren påklagede denne afgørelse administrativt uden at få medhold. Sagsøgeren indbragte denne afgørelse for Finanzgericht Düsseldorf. Under sagen har sagsøgeren gjort gældende, at der er tale om »tilberedte varer« i henhold til pos. 16.02 i FTT, så snart kødet faktisk er blevet krydret, og krydderierne kan konstateres på en eller anden måde. Sagsøgte i hovedsagen har heroverfor anført, at den blotte tilsætning af salt og peber ikke er en »krydring« i bestemmelsens almindelige betydning.

Finanzgericht Düsseldorf fandt, at tvisten rejste fortolkningsspørgsmål vedrørende fællesskabsretten, og ved kendelse af 14. juni 1982 besluttede Finanzgericht derfor i medfør af EØF-traktatens artikel 177 at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende spørgsmål til præjudiciel afgørelse:

»1. Skal pos. 16.02 i den fælles toldtarif (FTT) fortolkes således, at den også omfatter kød, som efter fremlagte opskrifter er tilsat salt og peber, hvor peberet imidlertid kun kan påvises ved hjælp af mikroskop, eller skal kødvarer først anses som 'tilberedte', når de tilføjede krydderier kan konstateres smagsmæssigt?

Såfremt spørgsmålets sidste led besvares bekræftende, spørges der yderligere:

2. Efter hvilke kriterier skal den smagsmæssige konstatering finde sted?«

Finanzgericht har i forelæggelseskendelsen understreget, at retten er tilbøjelig til at mene, at en vare for at kunne anses

som tilberedt i pos. 16.02's forstand blot skal være blevet krydret, uden at det har betydning, om krydringen kan konstateres smagsmæssigt. Ifølge almindelige tariferingsprincipper er nemlig alene varens objektive egenskaber på indførselstidspunktet afgørende. Begrebet »tilberedt« er imidlertid hverken nærmere defineret i FTT eller i de forklarende bemærkninger hertil. Begrebet »krydring« betyder i øvrigt i almindelig sprogbrug, at smagen i næringsmidler og kød forbedres; denne forbedring må derfor smagsmæssigt kunne konstateres. Mod denne opfattelse kan det imidlertid anføres, at smag er et subjektivt kriterium, idet smag opleves forskelligt fra person til person.

Forelæggelseskendelsen blev registreret på Domstolens justitskontor den 1. juli 1982.

I henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for Domstolen er der afgivet skriftlige indlæg af sagsøgeren i hovedsagen, Hans Dinter GmbH, ved advokat U. Feldmann, Köln, og af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent R. Wägenbaur og Th. Rijn, Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtigede.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten, har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse og at henvise sagen til første afdeling. Domstolen har imidlertid anmodet Kommissionen om at udtale sig vedrørende et argument, som sagsøgeren i hovedsagen har fremført.

II — Sammendrag af de skriftlige indlæg for Domstolen

Sagsøgeren i hovedsagen har gjort gældende, at begrebet »tilberedte varer af kød« i henhold til pos. 16.02 i FTT skal fortolkes således, at det også omfatter den form for tilberedning, som består i alene at tilsætte kødet salt og peber, uanset der er tale om mængder, som kun kan påvises i mikroskop. Til støtte herfor har sagsøgeren i det væsentlige fremført tre argumenter.

Sagsøgeren har for det første anført, at det fremgår af bemærkningerne til kapitel 16 i FTT, at kød, der er tilberedt eller konserveret på anden måde end tilladt for varer under kapitel 02, henhører under pos. 16.02. Det er derfor af betydning først at nævne de tilberedningsmåder, der er nævnt under kapitel 02. Det drejer sig navnlig om følgende udtryk: fersk, kølet, frosset, saltet, i saltlage, tørret eller røget, kogt og kogt i vand. Sagsøgeren er ud fra de nævnte udtryk nået frem til, at de begreber, der anvendes i kapitel 02 i FTT, i det væsentlige kun betegner enten varens *tilstand* (fersk, kølet, frosset, tørret) eller nævner *konserverings*metoder. Der er kun nævnt tre egentlige tilberedningsmåder, nemlig rygning, kogning eller kogning i vand. Heraf følger, at der må være en formodning for, at der er tale om en tilberedning i henhold til pos. 16.02 i FTT, såfremt varen er blevet behandlet på en anden måde end ved rygning, kogning eller kogning i vand.

Sagsøgeren har for det andet henvist til de forklarende bemærkninger i TSR-nomenklaturen vedrørende kapitel 16.02. I en af nævnte bemærkninger hedder det:

»Kød og slagteaffald, tilberedt eller konserveret på anden måde end tilladt i kapitel 2, herunder varer, der blot er paneret (. . .), tilberedt med trøfler eller krydret (f.eks. med peber og salt).«

Ud fra nævnte forklarende bemærkning må det være uden betydning, om kødet kun er krydret med salt og peber, idet det er tilstrækkeligt, at det *er* krydret.

Sagsøgeren har endelig påberåbt sig betragtningerne til Kommissionens forordning nr. 3092/76 af 17. december 1976 om anvendelse af monetære udligningsbeløb for visse produkter fra oksekødsektoren. Forordningens anden betragtning har følgende ordlyd:

»Simpel krydring af eller tilsætning af andre stoffer til fersk, kølet eller frosset kød medfører, at dette kød betragtes som tilberedt eller konserveret, for så vidt angår anvendelsen af den fælles toldtarif; . . .«

Både denne betragtning og forordningens artikel 1 viser, at simpel, altså en let, krydring af varen for fællesskabslovgiveren er tilstrækkelig til, at varen kan anses som tilberedt i den i pos. 16.02 i FTT forudsatte betydning.

Sagsøgeren har anført, at det første spørgsmål rejser endnu et problem ud over spørgsmålet om fortolkning af begrebet »tilberedt«. Den forelæggende ret ønsker ligeledes oplyst, om konstateringen af, at kødet er krydret, skal ske på grundlag af objektive kriterier (f.eks. undersøgelse i mikroskop) eller subjektive (f.eks. en smagsmæssig undersøgelse). Efter sagsøgerens opfattelse er alene objektive kriterier afgørende for tariferingen. Til støtte herfor har sagsøgeren anført, at ifølge almindelige tariferingsprincipper er udelukkende varens objektive tilstand på indførselstidspunktet af betydning. Dette svarer i øvrigt til Domstolens faste praksis. Sagsøgeren har bemærket, at fællesskabsrettens formål er at skabe en ensartet retsordning inden for Fællesskabets toldområde, og at det vil være i strid med dette formål at lægge en subjektiv, smagsmæssig vurdering til grund. Anvendelsen af et sådant kriterium vil nemlig føre til, at det samme krydrede kød vil blive tariferet forskelligt inden for Fællesskabet. Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at andre former for »tilberedninger« i pos. 16.02's forstand, som nævnes i de forklarende bemærkninger til TSR-nomenklaturen, altid må fastlægges på grundlag af objektive vurderingskriterier.

En besvarelse af det andet spørgsmål er efter sagsøgerens opfattelse ikke nødvendig, når henses til sagsøgerens ovennævnte standpunkt. Som spørgsmålet er stillet, er det i øvrigt vanskeligt at forstå: da forbrugerne i EF-landene ikke normalt spiser råt kød, kan man ikke forestille sig, at det omtvistede kalkunkød indtages i den tilstand, det har på indførselstidspunktet. Såfremt smag anvendes som kriterium, vil det i praksis betyde, at toldmyndighederne vil være tvunget til f.eks. at koge eller stege de prøver, de har udtaget til undersøgelser. En sådan fremgangsmåde er imidlertid i strid med den tariferingsregel, at

varen skal vurderes i den tilstand, den har på indførselstidspunktet.

Efter sagsøgerens opfattelse kan man heller ikke henholde sig til den individuelle smagsmæssige sensibilitet hos den toldembedsmand, der skal foretage tariferingen. Dette vil nemlig betyde, at den samme vare tariferes forskelligt af forskellige toldsteder. Man kan nemlig ikke se bort fra, at toldembedsmændene i de forskellige lande inden for Fællesskabets toldområde har en forskellig smagsmæssig sensibilitet.

På grundlag af ovennævnte bemærkninger har sagsøgeren anført, at den smagsmæssige konstatering af, at en vare er »tilberedt« i den i pos. 16.02 i FTT forudsatte betydning kun kan foretages på en vare, der er klar til forbrug. Sagsøgeren har tilføjet, at såfremt Domstolen fastholder, at der skal ske en smagsmæssig konstatering, skal smagningen foretages af uafhængige og uvildige personer, som er repræsentative for de forskellige lande og folkeslag inden for Fællesskabet. Kun således opfylder tariferingen principperne om retssikkerhed og retsklarhed, hvorefter de retsundergivne altid utvetydigt skal kunne gøre sig bekendt med deres rettigheder og forpligtelser.

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har foreslået, at det første spørgsmål fra den nationale domstol besvares på den måde, at pos. 16.02 i FTT skal fortolkes således, at kød, der er tilsat salt og peber, kun kan anses som »tilberedt«, hvis den pågældende tilsætning er en krydring, der kan smages. Til støtte for denne fortolkning har Kommissionen i det væsentlige fremført to argumenter.

Kommissionen har for det første gjort gældende, at for at overgå fra kapitel 2 til kapitel 16 i FTT skal kødet have undergået en egentlig tilberedning, der ændrer dens tilstand. Dette synspunkt følger af sondringen mellem positionerne 02.02 og 16.02. Kapitel 2 omfatter nemlig spiseligt fjerkrækød, der er fersk, kølet, frosset, saltet eller i saltlage, tørret eller røget. Produkter, der har undergået en mere indgribende behandling, må anses som tilberedte og skal henføres under kapitel 16. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der af kødet laves pølser, eller hvis kødet tilberedes på andre måder end de i kapitel 2 nævnte, f.eks. til patéer, kødsaft, marinade osv.

Kommissionen har for det andet understreget, at der er en umiddelbar sammenhæng mellem krydring og smag. Selv om krydring med salt og peber måtte anses som en tilberedning, der ikke er tilladt efter kapitel 2, består der tvivl om, hvornår man kan tale om en »krydring«. Efter Kommissionens opfattelse betyder krydring i almindelig sprogbrug, at næringsmidler tilsættes krydderier, der er egnede til at gøre smagen skarpere. Det kan derfor kun på grundlag af smagsmæssige kriterier afgøres, hvorvidt et produkt er krydret. Heraf følger, at hvis krydringen ikke kan smages, kan produktet ikke anses som »tilberedt« i den i pos. 16.02 i FTT forudsatte betydning.

For så vidt angår det andet spørgsmål, har Kommissionen anført, at toldmyndighederne fuldt ud og med tilstrækkelig objektivitet kan afgøre, om en vare er blevet krydret. I tvivlstilfælde kan der altid tilkaldes en sagkyndig. Kommissionen har derfor foreslået, at Domstolen besvarer spørgsmålet således, at den smagsmæssige konstatering skal finde sted ud fra, hvad en »almindelig« toldembedsmand kan smage.

III — Mundtlig forhandling

I retsmødet den 13. januar 1983 er der afgivet mundtlige indlæg af sagsøgeren i hovedsagen ved advokat U. Feldmann, og af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved R. Wägenbaur.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 3. februar 1983.

Præmisser

1 Ved kendelse af 14. juni 1982, indgået til Domstolen den 1. juli s.å., har Finanzgericht Düsseldorf i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt Domstolen to præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af pos. 16.02 i den fælles toldtarif.

2 Hovedsagen drejer sig om, hvorvidt der ved indførsel af visse former for fjerkrækød, betegnet som kalkunrullestege, skulle opkræves montære udligningsbeløb. Dette ville være tilfældet, hvis den indførte vare henhørte under pos. 02.02 i den fælles toldtarif »kød og spiseligt slagteaffald ... af fjerkræ (...), fersk, kølet eller frosset«, hvilket var sagsøgtes opfattelse. Sagsøgeren i hovedsagen, importfirmaet, gjorde gældende, at det omtvistede kalkunkød henhørte under pos. 16.02 (»andre varer af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede«).

3 Sagsøgeren har oplyst, at det pågældende kalkunkød under tilberedningen på fabrikken var blevet let krydret ved påstrøning af en blanding af peber og salt. Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt fastslog imidlertid, at det hverken kunne smages eller ses, at kødet var krydret, og at krydderipartiklerne kun kunne konstateres i mikroskop.

4 Finanzgericht Düsseldorf, som tvisten er indbragt for, fandt, at fortolkningen af begrebet »tilberedte« i pos. 16.02 i den fælles toldtarif gav anledning til tvivl, og forelagde derfor Domstolen følgende spørgsmål til præjudiciel afgørelse:

»1. Skal pos. 16.02 i den fælles toldtarif (FTT) fortolkes således, at den også omfatter kød, som efter fremlagte opskrifter er tilsat salt og peber, hvor peberet imidlertid kun kan påvises ved hjælp af mikroskop, eller skal kødvarer først anses som 'tilberedte', når de tilsatte krydderier kan konstateres smagsmæssigt?

2. Efter hvilke kriterier skal den smagsmæssige konstatering finde sted?«

5 Det fremgår af bemærkningerne til kapitel 16 i den fælles toldtarif, at kød, der er tilberedt eller konserveret på anden måde end tilladt for varer under kapitel 2, henhører under pos. 16.02.

6 Kapitel 2 omfatter fjerkrækød, som er tilberedt med henblik på konservering. I kapitlet omtales således kød, der er kølet, frosset, saltet, i saltlage, tørret og røget. Krydring af kød, som ikke er sket i konserveringsøjemed, er ikke nævnt blandt disse tilberedningsmåder.

7 De forklarende bemærkninger til TSR-Nomenklaturen vedrørende kapitel 16.02 angiver, at kød, der er krydret for eksempel med peber og salt, henhører under pos. 16.02 og ikke under kapitel 2.

8 I sit indlæg for Domstolen har Kommissionen gjort gældende, at kun en krydring, der kan smages, kan indebære, at kød, der er tilsat salt og peber, kan anses som »tilberedt« i henhold til pos. 16.02. Der er en umiddelbar sammenhæng mellem krydring og smag, idet krydring betyder, at næringsmidler tilsættes krydderier, der kan fremhæve smagen.

9 Denne opfattelse kan ikke tiltrædes. Et så subjektivt kriterium som smag vil indebære, at den ensartede anvendelse af den fælles toldtarif inden for hele Fællesskabet bringes i fare. Det forhold, at krydringen har til formål at påvirke kødets smag, forhindrer ikke, at der om fornødent anvendes metoder, der er almindelige ved toldtarifering, som for eksempel laboratorieundersøgelser.

10 Det skal i den forbindelse bemærkes, at ifølge Domstolens faste praksis bør det afgørende kriterium for toldtariferingen af varer efter den fælles toldtarif i almindelighed søges i varernes objektive kendetegn og egenskaber på det tidspunkt, da de frembydes til toldbehandling.

11 Det første spørgsmål bør følgelig besvares på den måde, at pos. 16.02 i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at den også omfatter fjerkrækød, som er tilsat salt og peber, selv om peberet kun kan påvises ved hjælp af mikroskop.

12 Heraf følger, at det andet spørgsmål er blevet uden genstand.

Sagens omkostninger

13 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i en sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (første afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt den af Finanzgericht Düsseldorf ved kendelse af 14. juni 1982, for ret:

Pos. 16.02 i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at den også omfatter fjerkrækød, som er tilsat salt og peber, selv om peberet kun kan påvises ved hjælp af mikroskop.

O'Keeffe Bosco Koopmans

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 17. marts 1983.

P. Heim
Justitssekretær

A. O'Keeffe
Formand for første afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT G. F. MANCINI FREMSAT DEN 3. FEBRUAR 1983 [1]

Høje Domstol.

1. De præjudicielle spørgsmål, der er forelagt Domstolen i denne sag, drejer sig om betydningen af udtrykket »... [kød] ..., tilberedt« i pos. 16.02 i den fælles toldtarif (herefter benævnt FTT). Finanzgericht Düsseldorf har anmodet om en præcisering af rækkevidden af det pågældende ord for at kunne afgøre en tvist mellem en toldmyndighed i Forbundsrepublikken Tyskland og firmaet Dinter, Hamburg.

Dinter indfører dybfrosne kalkunkoteletter og kalkunrullestege fra Frankrig. Som led i tilberedningsprocessen påstrøs kødet, mens det løber på et transportbånd, en blanding af salt og peber, således at det kan sælges som »grydeklart« kød. Efter Dinters opfattelse må det således tilberedte kød betragtes som »krydret«, således at det henhører under betegnelsen »tilberedt«, og derfor ved ekspeditionen til fri omsætning henføres under pos. 16.02 i FTT. Hauptzollamt Köln-Deutz tiltrådte i første omgang nævnte tarifering, og opkrævede omsætningsafgift ved indførsel i overensstemmelse hermed. Det udtog imidlertid flere prøver af de indførte varer, og en del af prøverne blev undersøgt af »Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt«, Köln, som konklude-

1 — Oversat fra italiensk.